

KÚRIA

Bfv.III.368/2014/10.szám

A Kúria Budapesten, a 2014. év május hó 23. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntette miatt T. E. ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által - védője útján - előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Szolnoki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Bf.42/2013/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

E végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az előterjesztő, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

T. E.terheltet a Szolnoki Városi Bíróság a 2012. október 8. napján kelt 4.B.1213/2010/15. számú ítéletével az 1978. évi IV. törvény (továbbiakban Btk.) 317. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés II. fordulat c) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntette miatt 2 évi - 4 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte, és vele szemben 37.405.310 forint vagyonekobzást rendelt el.

A kétoldalú fellebbezés folytán eljáró Szolnoki Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2013. november 6. napján jogerős, 1.Bf.42/2013/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság határozatát megváltoztatta, és a cselekményt a Btk. 317. § (1) bekezdésének I. fordulatába ütköző és a (2) bekezdés II. fordulat c) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősítette, a

büntetés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzte, a terheltet a közügyek gyakorlásától 3 évre eltiltotta, és a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fogházban határozta meg, egyebekben helybenhagyta.

A Bíróság által megállapított tényállás a következő.

T. E.terhelt 2000. március 28-tól 2007. június 14. napjáig a sz-i székhelyű T., K. és K. Bt. önálló cégjegyzési jogosultsággal rendelkező képviselője és üzletvezetője volt.

A terhelt 2006. évben több alkalommal, összesen 14.288.925 forintot vett fel készpénzben a Bt. bankszámlájáról, míg a Bt. házipénztárából 23.261.075 forintot, és azt saját céljaira fordította.

A jogerős ítélet ellen védője útján a terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt.

A felülvizsgálati indítvány sérelmezi, hogy a terheltnek nem állt módjában részt venni a másodfokú eljárásban, mert a tárgyalás - helyesen nyilvános ülés - kitűzéséről sem értesítést, sem idézést nem kapott. Ennek következtében a terhelt nem élhetett a védekezés jogával, következésképpen a másodfokú bíróság feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést követett el. Ezzel összefüggésben megjegyzi, hogy egyébként sem biztos, hogy a terhelt a másodfokú eljárásban személyesen gyakorolhatta volna jogait, ugyanis súlyos betegsége következtében pszichiátriai kezelés alatt állt.

A kifejtett indokokra figyelemmel a megtámadott határozat hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását indítványozza.

A Legfőbb Ügyészség a BF.477/2014/1. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak tartva a megtámadott határozat hatályában fenntartására tett indítványt.

A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

A Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja alapján felülvizsgálati ok a 373. § (1) bekezdés II. pontjának d) alpontjában meghatározott, s egyben a 428. § (2) bekezdése szerint feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés, ha a tárgyalást olyan személy távollétében tartották meg, akinek részvétele a törvény értelmében kötelező.

A terhelt védője útján benyújtott felülvizsgálati indítványával a Szolnoki Törvényszék határozatát támadta meg arra hivatkozással,

hogy a másodfokú bíróság a megfellebbeezett elsőfokú ítéletet a terhelt távollétében tartott nyilvános ülésen bírálta el.

A Be. 423. § (4) bekezdése szerint a Kúria a megtámadott határozatot - az (5) bekezdésben meghatározott kivétellel - csak a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében, és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül.

E törvényi rendelkezés szerint tehát a terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítvány alapján a Kúria elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a másodfokú bíróság sértett-e eljárási szabályt akkor, amikor az ügyet nyilvános ülésre tűzte, és azt a terhelt távollétében tartotta meg.

A Kúria megállapította, hogy a másodfokú bíróság eljárása minden tekintetben törvényes volt, ugyanis az elsőfokú bíróság ítélete ellen a terhelt és védője kizárólag enyhítés érdekében, míg az ügyész a terhelt terhére jelentett be fellebbezést.

A másodfokú bíróság akkor is törvényesen járt el, amikor erről a tényről a terheltet és a védőt a Be. 360. § (3) bekezdésének megfelelően tájékoztatta, és a (4) bekezdésben írt nyilatkozat megtételére is felhívta a figyelmet.

A terhelt részére küldött értesítés a másodfokú bírósághoz 2013. október 28-án azzal érkezett vissza, hogy a címzett a postai küldeményt a részére 2013. október 9-én és október 16-án hagyott kétszeri értesítés ellenére a megadott címen nem vette át.

A Szolnoki Törvényszék, mint másodfokú bíróság ennek ismeretében a tanácsulást 2013. november 6. napján megtartotta, a terhelt és védője fellebbezését is elbírálv a határozatot részben megváltoztatta, a cselekmény minősítését pontosította, a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzte és a terheltet a közügyek gyakorlásától három évre eltiltotta, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A felülvizsgálati indítványnak a terhelt távolmaradásával, illetve a másodfokú bíróság eljárásával kapcsolatosan a Kúria a következőkre mutat rá.

A terhelt értesítését illetően a Be. 70. § (1) és (7) bekezdése az irányadó, amely szerint a bíróság hivatalos irata postai úton is kézbesíthető.

A kézbesítés a hivatalos iratok kézbesítésére vonatkozó külön jogszabály - a 335/2012. (XII. 4.) Korm. rendelet - szerint történik.

A (7) bekezdés szerint „A kézbesítési bizonyítvánnyal (tértivevénnnyel) feladott hivatalos iratot a kézbesítés második megkísérlésének napját követő ötödik munkanapon kézbesítettnek kell tekinteni, ha a kézbesítés azért volt eredménytelen, mert a címzett az iratot nem vette át.”.

Tényként állapítható meg, hogy T. E. terhelt a bíróságnak rendelkezésére álló címen, Sz., Zs. u. 11. szám alatt valamennyi, a bíróság által küldött egyéb hivatalos iratot átvette.

A terhelt védője által a Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében iratellenesen hivatkozik arra, hogy a terhelt bejelentett lakcíme Sz., V. tér 20. 2/1. szám volt, és ezt a lakcímet jelentette be az elsőfokú bíróságnak.

Tény ugyanis, hogy az alapügyben eljáró elsőfokú bíróság három alkalommal nyilatkoztatta meg a terheltet a lakcímét illetően, és valamennyi esetben a Sz., Zs. u. 11. szám alatti lakást jelölte meg, nevezetesen 2011. november 16-án (5. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldala), 2012. február 15-én (8. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldala) és 2012. október 8-án (15. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldala), sőt 2012. október 12-én az elsőfokú ítélet ellen írásban bejelentett fellebbezésnek külzetén is ugyanezt a lakcímet tüntette fel.

A Be. 361. § (3) bekezdése szerint a másodfokú bíróság a vádlottat, valamint kötelező védelem esetén a védőt a nyilvános ülésre idézi, a fogva lévő vádlott előállítása iránt - idézésével egyidejűleg - intézkedik.

A 362. § (3) bekezdése szerint azonban a nyilvános ülést a szabályszerűen megidézett terhelt távollétében is meg lehet tartani, s ha annak eredményeként megállapítható, hogy meghallgatása nem szükséges, a fellebbezés elbírálható.

A 362. § (4) bekezdése szerint a nyilvános ülés elmulasztása miatt igazolásnak nincs helye.

E rendelkezések értelmében a nyilvános ülés csak a szabályszerűen idézett vádlott távollétében tartható meg, következésképpen a másodfokú bíróságnak kizárólag azt kell vizsgálnia, hogy az idézés szabályszerű volt-e, és a terhelt meghallgatása szükséges-e.

Ez egyben - értelemszerűen - azt jelenti, hogy a szabályszerű kézbesítésre vonatkozó Be. 70. § (4) bekezdése szerinti rendelkezés alapján a szabályszerű idézéshez kötődő eljárási következményeknek kellett érvényesülnie (kézbesítési vélelem), így a 362. § (3) bekezdésének alkalmazására törvényes lehetőség nyílt meg.

Következésképpen az adott helyzetben a másodfokú bíróság törvényesen tartotta meg a nyilvános ülést, részéről nem történt sem mulasztás, sem eljárási szabálysértés.

A másodfokú bíróság eljárásnak törvényessége viszont az elsőfokú ítéletnek a terhelt terhére történő megváltoztatásának okán nem kérdőjelezhető meg, és annak sincs jelentősége, hogy a terhelt a másodfokú nyilvános ülés időpontjában milyen egészségi állapotban volt, az esetlegesen gátolta volna a védekezési szabadság gyakorlásában, vagy sem.

Ügyszintén nem képezheti felülvizsgálat tárgyát a nyilvános ülésen részt vevő védő eljárásának vizsgálata, történt-e részéről bármilyen mulasztás, amely a másodfokú bíróság törvényes eljárását érinthette volna.

A felülvizsgálati indítvány azon hivatkozása, miszerint a végrehajtandó szabadságvesztés a terhelt egészségi állapotára, két kiskorú gyermekes családos állapotára, tartásra szoruló hozzátartozójára figyelemmel méltánytalanul súlyos lenne, figyelembe nem vehető, ugyanis a jogerősen kiszabott büntetés neme és mértéke önmagában felülvizsgálat alapjául nem szolgálhat, csak akkor, ha az törvénysértő, amelynek kiszabását vagy a cselekmény törvénysértő minősítése, vagy az anyagi büntető jog más szabályainak megsértése okozta.

Jelen ügyben erre nem került sor, és maga a felülvizsgálati indítvány sem hivatkozott a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjában felsorolt körülményekre.

Ekként a Kúria - miután nem észlelt olyan, az indítványban nem szereplő feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálata egyébként a Be. 423. § (5) bekezdésében írtak szerint hivatalból kötelező - a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott másodfokú határozatot a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A fellebbezés és a felülvizsgálat kizártságára, valamint az indítvány megismétlésének tilalmára vonatkozó figyelmeztetés a Be. 3. §-ának (4) bekezdésén, illetve a 416. §-a (4) bekezdésének b) pontján, továbbá a 418. §-a (3) bekezdésén és 421. §-ának (2)-(3) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2014. május 23.

Dr. Akác Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Zoltán s.k.
előadó bíró, Dr. Metzger Márton s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

írnok
BÉ